

УЧИТЕЛКА.

Јисусъ-Христосъ ся бѣше родилъ между Евреитѣ. Той произлѣзваше отъ Авраама и отъ Давида; и ето, що бѣше той направилъ между Евреитѣ: Той исцѣляваше болнытѣ имъ; но той прѣкорваше священицитѣ и лицемѣрцитѣ, които ся наричахъ Фарисей, той прѣкорваше, думамъ, тѣхнѣтѣ лицемѣрностъ и другытѣ тѣхни погрѣшкы; освѣнь туй народътѣ слѣдваше Јисуса-Христа, който имъ правише толковаси добрины. Тѣзи лоши хора му толко завидѣхъ, щото вече побѣснѣхъ, и измамвахъ народа, като му казвахъ че Јисусъ-Христосъ бѣше лошъ, и за туй го уморихъ по такъвъ свирѣпъ и варварески начинъ, както ви го казахъ. Но подиръ три дни, той въскресе и излѣзе живъ отъ гроба си, и като прѣстоя четиресетъ дни на земљѣ, възлѣзе на небето прѣдъ лицето на мнозина; сѣдна отъ деснѣтѣ странѣ на Бога — Баща си — отъ дѣто ще дойде да сѣди сичкытѣ человѣцы отъ крайщата на свѣта. Но ный ще видимъ всичкитѣ тѣзи нѣща по-пространо, когато почнемъ да учимъ исторіютѣ на Новийтъ-завѣтъ, както що ви съмъ ся обѣщала: Нека свършимъ най-прѣдъ исторіютѣ на Ветхийтъ-завѣтъ, които сме почнали.

МАРИЯ.

Завистъта на Саула срѣщо Давида ся толко умножи, щото той рѣши да го погуби. Той му каза че ще го ожени за дѣщерѣ си, ако бы убиль сто Филистимяни; Богъ покровителствуваше Давида, който унишилъ сто, двѣстѣ Филистимяни. Саулъ прочее ся принуди да му даде дѣщерѣ си. Единъ день като свиреше Давидъ съ гуслѣтѣ прѣдъ него, Саулъ поискъ